

теоретично можливим вбачається використання польського досвіду при реформуванні Міністерства молоді та спорту України та в подальшому утворенні в Україні окремого Міністерства спорту.

Список літератури:

1. Деякі питання оптимізації системи центральних органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.09.2019 № 829. Офіційний вісник України. від 17.09.2019. 2019 р., № 71, стор. 74, стаття 2508.

2. Ministerstwo Sportu Serwis Rzeczypospolitej Polskiej. URL: <https://www.gov.pl/web/sport/sport> (дата звернення: 08.10.2020).

3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 września 2020 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw polityki młodzieżowej. URL: <https://bip.kprm.gov.pl/kpr/bip-rady-ministrow/organy-pomocnicze/pelnomocnicy-rzadu-i-pr/7871,Pelnomocnik-Rzadu-do-spraw-polityki-mlodziejowej.html>. (дата звернення: 15.10.2020).

ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Любинський Олег

студент гр. 21 МБ ПУ

Таврійський державний агротехнологічний

університет імені Дмитра Моторного, Мелітополь

Науковий керівник: к.н.держ.упр., доц. Застрожнікова І.В.

Характеризуючи сучасний стан загально-соціологічної розробки проблеми, що нас цікавить, важливо враховувати, що загальним стрижнем при розгляді будь-якого з аспектів управління є та обставина, що в нинішніх суспільних умовах об'єктом управління і, зокрема, соціоінженерної діяльності виступають не тільки і не просто окремі сфери суспільного життя, а й весь комплекс його виробничо-технічних, економічних, соціально-політичних, інформаційно-комунікативних процесів.

Відзначимо, що ідея взаємозв'язку соціології та управління підкреслювалася ще з часу появи наукового соціологічного знання. До прикладу, О. Конт вважав, що соціологія повинна знати, для того, аби передбачати, а передбачати, для того, аби управляти (до питання прогностичної функції соціологічного знання і її ролі в управлінні ми ще повернемося нижче).

Дослідники, не тільки побачили необхідність створення нової соціальної науки – соціальної інженерії, але і визначили у загальних рисах її предмет і сферу застосування. Хоча, на наш погляд, соціальна інженерія у них розумілася досить вузько, як технічна діяльність з удосконалення організації виробництва, яка враховує роль соціальних факторів. Але таке

трактування з їх боку було виправданим, адже у той час країна намагалася насамперед побудувати ефективне індустріальне виробництво. Тому уявлення про управління було відповідним духу того часу: «сучасний адміністратор – це насамперед соціальний технік або інженер – в залежності від його становища в організаційній системі – будівничий людських відносин». Під організаційною системою, на наш погляд, тут варто розуміти як окремих колектив, підприємство, галузь, регіон, так і державу загалом.

З огляду на підхід одного з основоположників СІ американського вченого К. Поппера, соціальна інженерія (socialengineering) – це сукупність підходів у прикладних соціальних науках, які зорієнтовані на: зміну поведінки й установок людей; на вирішення соціальних проблем, на адаптацію соціальних інститутів до умов, що змінюються; на збереження соціальної активності (але у жодному разі – не соціального активізму). Нам імпонує досить широке трактування ним соціальної інженерії, але обмеження даного наукового напрямку суто прикладним характером дещо звужує його предметне поле.

Проте відмітимо, що ідеї К. Поппера про застосування соціоінженерних методів для проектування інститутів і систем на соціетальному рівні не знайшли відображення в реальній політиці багатьох сучасних країн, хоч необхідність розбудови стійких соціальних систем доводить життєву потребу в розвитку макросоціальної інженерії з врахуванням її гуманітарної складової.

Список літератури:

1. Зв'язки з громадськістю як соціальна інженерія. Под ред. В. А. Ачкасової, Л. В. Володіної. СПб. Мова. 2005. 336 с.
2. Іванов В.М., Патрушев В.І. Інноваційні соціальні технології державного та муніципального управління. 2-е изд., Перераб. і доп. М.: Економіка, 2011. 327 с.
3. Ортіна Г. В. Сталий розвиток місцевих громад в умовах децентралізації: [Моногр.] / Г. В. Ортіна, О. Г. Сокіл, Ю. О. Прус, І. В. Застрожнікова, Л. М. Єфіменко – Мелітополь : ФОП Однорог Т. В., 2019. – 171 с.